

Sygn. akt X GC 1477/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 r. r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Paula Nowosielecka

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016 r. r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C.

przeciwko D. Ś.

o zapłatę

utrzymuje w mocy wyrok zaoczny wydany przez Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w dniu 12 stycznia 2015r. (sygn. akt I C 497/14) z tą zmianą, że ustawowe odsetki (określone od 1 stycznia 2016r jako odsetki ustawowe za opóźnienie) należy liczyć od kwot i terminów:

- 2 498,43 zł od dnia 26 czerwca 2013r.

- 642,00 zł od dnia 17 grudnia 2013r.

- 346,21 zł od dnia 17 grudnia 2013r.

i oddała powództwo co do odsetek w pozostałym zakresie

Sygn. akt X GC 1477/15

UZASADNIENIE

W dniu 17 grudnia 2013 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wniosła do Sądu Rejonowego Szczecin – P. i Zachód pozew przeciwko D. Ś. o zapłatę 3 486, 64 zł wraz z odsetkami ustawowymi: od kwoty 2 498, 43 zł od dnia 18 maja 2011 roku, od kwoty 642 zł kosztów postępowania sądowego od dnia wniesienia powództwa, od kwoty 346, 21 zł kosztów postępowania egzekucyjnego od dnia wniesienia powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że orzeczeniem Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 12 marca 2012 r. zaopatrzone w klauzule wykonalności dnia 17 kwietnia 2012 roku została zasądzona na rzecz powódki od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwota 2498, 43 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami od dnia 18 maja 2011 roku do dnia zapłaty oraz 642 zł tytułem kosztów postępowania sądowego. Postępowanie egzekucyjne

prowadzone na podstawie wyżej wymienionego tytułu wykonawczego, zostało umorzone dnia 29 kwietnia 2013 roku w związku z bezsuktecznością egzekucji. Komornik ustalił koszty postępowania na kwotę 196, 21 zł oraz 150 zł kosztów zastępstwa procesowego.

W dalszej części uzasadnienia powódka wskazała, że pozwany pełnił funkcje członka zarządu spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. W dniu 11 czerwca wezwała pozwanego do zapłaty należności.

W dniu 12 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie wydał wyrok zaoczny w którym zasądził od pozwanego D. Ś. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 3 486, 64 zł wraz z żądanymi odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu w kwocie 792 zł.

W dniu 24 marca 2015 roku pozwany wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że kwestionuje roszczenie powódki, zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Pozwany wskazał, że dnia 2 lutego 2011 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nabyła od powódki sześć reduktorów gazowych (...), zaś dnia 10 maja 2011 roku kolejne cztery reduktory gazowe (...) 50 i dwa reduktory gazowe (...) 25. Zdaniem pozwanego, reduktory te były pozbawione stosownych certyfikatów producenta potwierdzających, że wyrób spełnia wymagania normy krajowej lub krajowej aprobaty technicznej. Pozwany niezwłocznie poinformował o tym sprzedawcę, który obiecał je dostarczyć, czego jednak nie uczynił. Pozwany zaznaczył, że dnia 12 i 14 grudnia 2012 roku podczas prób uruchomienia punktu redukcyjnego stwierdzono nieszczelności w połączeniach zakupionych przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, stwierdzono że posiadają one niewłaściwe śrubniki przyłączeniowe po stronie zasilania. Strona pozwana wskazała, że brak odpowiedniego certyfikatu na wskazany produkt należy uznać za wadę wydanego towaru. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością od chwili nabycia zgłaszała żądanie wydania odpowiednich certyfikatów. Mimo ponawianych prób (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością ich nie dostarczyła. Pozwany wskazał na możliwość bronienia się zarzutami jakie przysługiwałyby spółce przeciwko powódce. Zdaniem pozwanego, powódka nie doznała szkody, gdyż wynagrodzenia z tytułu zawartej umowy nie należało jej się w związku z dostarczeniem wadliwego towaru.

W dniu 28 stycznia 2015 roku powódka ustosunkowała się do twierdzeń pozwanego, wnosząc o utrzymanie wyroku zaocznego w mocy co do pkt I, natomiast zmianę wyroku zaocznego co do pkt 2 poprzez obciążenie pozwanego kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości. Powódka w pierwszej kolejności wskazała na fakt, że pozwany nie może bronić się zarzutami przysługującymi ewentualnie spółce, których spółka nie wykorzystwała w sprawie, w której wydano tytuł egzekucyjny przeciwko niej, gdyż prowadziłoby to do podważenia prawomocnego wyroku zapadłego przeciwko spółce przez ponowne badanie zasadności zasądzonego już w nim świadczenia, co jest niedopuszczalne.

W dalszej kolejności powódka wskazała, że pozwany w dniu doręczenia (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością nakazu zapłaty z dnia 12 marca 2012 roku, pełnił funkcje prezesa zarządu niniejszej spółki. Powódka powołała się także na fakt, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie złożyła sprzeciwu od nakazu zapłaty. Powódka wskazała również, że sprzedawała towar zgodnie z zamówieniem. Zdaniem powódki, pozwany nie wykazał, że załączone do sprzeciwu protokoły stwierdzenia usterek dotyczyły towaru dostarczonego przez powódkę, w piśmie zaś zaprzeczyła temu faktowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarły umowę, której przedmiotem były towary: kurki manometryczne FIG 528 oraz reduktor (...) 25. Z tytułu tego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wystawiła fakturę na kwotę 1230, 62 zł z terminem płatności do dnia 15 lutego 2011 roku.

Strony zawarły także umowę której przedmiotem były towary: reduktor (...) 50, (...) 25 oraz kurek manometryczny (...). Z tytułu tego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wystawiła fakturę (...) w wysokości 2 498, 43 zł. Termin płatności został ustalony na 17 maja 2011 roku.

Dowód:

- faktura VAT nr (...), k. 71
- faktura VAT nr (...), k. 70

W dniu 12 grudnia 2012 roku oraz 14 grudnia 2012 roku sporządzone zostały dwa protokoły stwierdzenia usterki.

Dowód:

- protokoły stwierdzenia usterki, k. 72-73

W dniu 12 marca 2012 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Bytomiu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. W nakazie zapłaty zasądzono od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powoda kwotę 2 498, 43 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od 18 maja 2011 roku oraz kwotę 642 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W dniu 17 kwietnia 2012 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Bytomiu nadał przedmiotowemu nakazowi zapłaty klauzule wykonalności z urzędu.

Dowód:

- nakaz zapłaty, k. 5
- postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności, k. 6

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2013 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie przedmiotowego nakazu zapłaty przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

W uzasadnieniu postanowienia wskazane zostało, że wierzyciel został poinformowany o sytuacji majątkowej dłużnika i wezwany do wskazania składników jego majątku, z którego można by prowadzić skuteczną egzekucję, wierzyciel nie uczynił tego w terminie. W postanowieniu ustalone koszty postępowania egzekucyjnego którymi w całości został obciążony dłużnik wyniosły 196, 21 zł.

W dniu 8 maja 2012 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie postanowieniem przyznał wierzycielowi – powódce koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym na kwotę 150 zł.

Dowód:

- postanowienie z dn.29.04.2013 r. o umorzeniu egzekucji, k. 7,8
- postanowienie z dn. 08.05.2012 r., k. 12

D. Ś. pełni funkcje prezesa zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Dowód:

- wydruk z (...) sp. z o.o. nr (...), k. 13-19
- zeznania pozwanego D. Ś., k. 122v

Pismem z dnia 3 czerwca 2013 roku powódka otrzymała informacje z XII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego w którym podane zostały adresy zamieszkania pozwanego D. Ś. wskazane jako: M. 4/11 bądź (...) 19/2 S..

Dowód:

- pismo Sądu Rejonowego z dn. 3.06.2013 r. , k.10

Pismem z dnia 11 czerwca 2013 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 3 486, 64 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 2 498, 43 zł od dnia 18 maja 2011 roku, Powódka w piśmie wskazała na stwierdzenie przez Komornika Sądowego bezskuteczności egzekucji i wskazała na trzy dniowy termin na uregulowanie powyższej należności. Pismo to zostało wysłane na adresy: (...) 19/2 oraz M. 4/11 (...)-(...) S., w dniu 13 czerwca 2013 roku.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dn. 11.06.2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 9, 11

Pismem z dnia 6 marca 2015 roku Komornik Sądowy przy Sadzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. zawiadomił D. Ś. na adres M. 4/11 (...)-(...) S. o wszczęciu przeciwko niemu egzekucji na rzecz powódki na podstawie tytułu wykonawczego – wyroku zaocznego Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 12 stycznia 2015 roku.

Dowód:

- zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, k. 74

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się w przeważającej części uzasadnione.

Strona powodowa roszczenie upatrywała w art. 299 § 1 k.s.h zgodnie z którym jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Uzasadniając swoje stanowisko powódka wskazała, że przeciwko spółce wydany został nakaz zapłaty, któremu nadana została klauzula wykonalności, a następnie Komornik Sądowy umorzył egzekucje w związku z jej bezskutecznością. Powódka wskazywała także na fakt wezwania pozwanego do zapłaty niniejszej należności.

Strona pozwana, kwestionując żądanie pozwu wskazywała na brak powstania szkody w majątku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Zdaniem pozwanego, powódka dostarczyła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością wadliwy produkt, który nie spełniał norm krajowych. W związku z tym nie należało się jej wynagrodzenie z tytułu zawartej umowy sprzedaży.

W pierwszej kolejności, wskazać należy, że wierzyciel, który dochodzi roszczeń przeciwko członkom zarządu na podstawie art. 299 § 1 k.s.h musi posiadać tytuł egzekucyjny przeciwko spółce. Przesłanką konieczną odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest bowiem posiadanie takiego tytułu oraz wykazanie, że egzekucja, która prowadzona była na jakiego podstawie okazała się nieskuteczna.

W niniejszej sprawie strona powodowa przedstawiła nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 12 marca 2012 roku nakazujący zapłatę przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością kwoty 2 498, 43 zł wraz z odsetkami od dnia 18 maja 2011 i 642 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na podstawie niniejszego tytułu egzekucyjnego z wniosku wierzyciela – powódki wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. Postępowanie to zostało umorzone, w związku ze stwierdzeniem bezskuteczności egzekucji. Koszty postępowania egzekucyjnego, którymi w całości został obciążony dłużnik wyniosły 196, 21 zł. Ponadto,

zgodnie z postanowieniem z dnia 8 maja 2012 roku ustalone zostały koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym na kwotę 150 zł.

Mając na uwadze powyższe, nie ulegało wątpliwości, że powódce przysługiwała wierzytelności w stosunku do (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, stwierdzona nakazem zapłaty z dnia 12 stycznia 2012 roku, któremu klauzula wykonalności została stwierdzona postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2012 roku. Wątpliwości nie budził również fakt, że pozwany D. Ś. pełnił funkcje prezesa zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, czego strona pozwana nie kwestionowała, a nawet potwierdziła to w swoich zeznaniach. Niewątpliwie również egzekucja wobec spółki okazała się bezskuteczna. Tym samym należało uznać, iż spełnione zostały przesłanki warunkujące odpowiedzialność pozwanego, jako członka zarządu za zobowiązania spółki.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego dotyczącego nieistnienia pierwotnego zobowiązania względem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, należy podkreślić, że przedmiotem niniejszego postępowania nie może być badanie zasadności tytułu egzekucyjnego wystawionego w stosunku do spółki.

Prawomocność materialna orzeczenia stanowiącego tytuł egzekucyjny przeciwko spółce powoduje konieczność uznania przez Sąd w sprawie z powództwa opartego na art. 299 § 1 istnienia zobowiązania spółki wobec powódki. Nie ma podstaw, aby w sprawie skutecznie kwestionować takie zobowiązanie, poprzez wskazywanie m.in. że zobowiązanie takie w ogóle nie powstało, co podnosił pozwany w niniejszym postępowaniu. Niewyegzekwowane prawomocne orzeczenie w którym zasądzona została wierzytelność wobec spółki wiąże bowiem z mocy art. 365 § 1 k.p.c również w niniejszej sprawie. Instytucja prawomocności materialnej powoduje związanie orzeczeniem nie tylko stron i sądu, który je wydał, ale także innych sądów, organów państwowych i organów administracji publicznej. Nie jest więc możliwe bronienie się przez pozwanego zarzutami przysługującym spółce. Sąd nie może bowiem badać zasadności zasądzonej już kwoty (por. wyrok SN z dnia 29 listopada 2012 r., II CSK 181/12).

Dodatkowo należy podkreślić, że w sprawie, w której żądanie pozwu oparte jest na art. 299 k.s.h niedopuszczalne byłoby ocenianie innego stosunku prawnego, którego stronami są inne podmioty. Zasadność zobowiązania spółki ustalona została prawomocnym orzeczeniem, nie ma więc podstaw prowadzenia postępowania dowodowego w niniejszym postępowaniu, w którym to ustaleniom faktycznym i ocenie prawnej podlegają jedynie przesłanki odpowiedzialności członków zarządu, a nie przesłanki odpowiedzialności spółki. (por. wyrok SN z dnia 26 stycznia 2012, I PK 78/11).

Należy podkreślić, że członek zarządu może się uwolnić od tej odpowiedzialności, jeżeli wykaże zaistnienie którejkolwiek przesłanek egzoneracyjnych przewidzianych w art. 299 § 2 k.s.h. W tym zakresie ciąży jednak na nim ciężar dowodu (por. Wyrok SN z dnia 22 września 2005 r., IV CK 75/05). Zgodnie z art. 299 § 2 k.s.h. członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody. Pozwany w niniejszym postępowaniu nie wskazał na występowanie żadnej z tych okoliczności, co oznacza, że w świetle art. 6 k.c. ponosi ujemne konsekwencje niewykazania powyższych przesłanek stanowiących jedyną podstawę do wyłączenia swojej odpowiedzialności.

Kwotę dochodzoną przez powódkę stanowiła kwota należności głównej, odsetek ustawowych oraz kosztów postępowania. Niewątpliwie, jak wynika z nakazu zapłaty z dnia 12 marca 2012 roku uzasadnione było żądanie należności głównej w kwocie 2 498, 43 zł.

W przedmiotowym nakazie zasądzona została także na rzecz powódki kwota 642 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Natomiast jak wynika z postanowień Komornika S. przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie strona poniosła także koszty postępowania egzekucyjnego w kwocie 196, 21 zł (postanowienie z dnia 29 kwietnia 2013 roku) oraz koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 150 zł (postanowienie z dnia 8 maja 2012 roku). Łącznie kwoty te dają kwotę 3 486, 64 zł żadaną niniejszym pozwem, którą Sąd uznał

za uzasadnioną. Nie można bowiem poprzeć stanowiska, że zakres odpowiedzialności członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością stanowi jedynie podstawowe zadłużenie spółki wobec wierzyciela. (por. wyrok SN z dnia 7 grudnia 2006 r., III CSK 219/06).

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o treść przedłożonych do akt dowodów z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, a i w ocenie Sądu nie budziły one żadnych wątpliwości. Należy podkreślić, że ocenie Sądu nie podlegały dokumenty przedstawione przez stronę pozwaną w kontekście nieprawidłowości wykonania zobowiązania przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (faktury k. 70-71; protokoły stwierdzenia usterek k.72-73) jak również zeznania pozwanego w tym zakresie (k. 122v-123), gdyż jak wskazano wyżej kwestia ta nie była przedmiotem oceny Sądu w niniejszym postępowaniu.

Nieprawidłowym zdaniem Sądu, było jednak żądanie powódki odsetek od kwoty należności głównej od dnia 18 maja 2011 roku. Odsetki na opóźnienie od odszkodowania, które dochodzone jest na podstawie art. 299 k.s.h należą się od chwili wymagalności, wymagalność ta dotyczyć ma jednak należności od członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, nie zaś wymagalności należności od spółki. Odsetki za opóźnienie, należne w sposób odpowiadający art. 481 k.c. należą się więc od chwili wymagalności ustalonej zgodnie z art. 455 k.c.

Zgodnie z art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. W powyższym stanie faktycznym wezwanie takie nastąpiło pismem powódki z dnia 11 czerwca 2013 roku, które dnia 13 czerwca 2013 roku zostało pozwanemu wysłane. Należy jednak podkreślić, że z pismem tym dłużnik powinien mieć możliwość się zapoznać. Biorąc pod uwagę czas na obieg korespondencji do pozwanego, zasadność domagania się odsetek należało ustalić na od 26 czerwca 2013 r. Ponadto, jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 maja 1991 r. (II CR 623/90) „dla sytuacji typowych, gdy z okoliczności nic innego nie wynika, należy przyjąć, że spełnienie świadczenia niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania (art. 455 k.c.) oznacza spełnienie w terminie 14 dni od wezwania.”.

Natomiast, o odsetkach od kwot 642 zł oraz 346, 21 zł Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 k.c. ustalając je jako należne od dnia 17 grudnia 2013 roku tj. dnia wniesienia pozwu.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie stroną wygrywającą jest strona powodowa, zaś na poniesione przez nią koszty w łącznej kwocie 792 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 175 zł, opłata kancelaryjna od pełnomocnictwa 17 zł oraz 600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika (ustalone na podstawie § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz.U.2013.461 j.t). O kosztach tych rozstrzygnięto w wyroku zaocznym Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, a Sąd uznał zwrot tych kosztów za uzasadniony. Sąd nie znalazł jednak podstaw do zasądzenia od strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki biorąc pod uwagę stosunkowo niewielki stopień skomplikowania niniejszej sprawy zarówno pod względem faktycznym jak i prawnym, a tym samym wpływający na nakład pracy pełnomocnika.

W świetle art. 347 k.p.c. po ponownym rozpatrzeniu sprawy w związku z wniesieniem sprzeciwu od wyroku zaocznego sąd wydaje wyrok w którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w moc albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji wyroku.